Dosarul nr. 3r-1064/24; (2-24031123-02-3r-26082024)
Prima instanță: Judecătoria Căușeni sediul Central (judecător Railean Victoria)

D E C I Z I E

20 februarie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

în componența:
Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
judecătorii Bostan Angela și Dașchevici Grigore

examinând recursul depus de Ciornîi Victor, împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul Central din 23 mai 2024, prin care în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ciornîi Victor către Primăria Căușeni cu privire la obligarea achitării prejudiciului cauzat,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 20 martie 2024 reclamantul Ciornîi Victor a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Căușeni cu privire la obligarea achitării prejudiciului cauzat.

Poziția instanței de fond.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central din 27 martie 2024, reclamantului s-a acordat un termen în vederea înlăturării neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni sediul central din 23 mai 2024, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ciornîi Victor.

Solicitarea recurentului:

La 09 iulie 2024 Ciornîi Victor a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul central din 23 mai 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe și trimiterea cauzei spre examinare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Termenul de declarare a recursului:

În temeiul art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată, în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la data de 23 mai 2024, iar cererea de recurs a fost depusă prin intermediul oficiului poștal la 09 iulie 2024, astfel încît, în lipsa unor probe ce ar dovedi cert data recepționării încheierii cu mai mult de 15 zile de pînă la depunerea recursului, Colegiul conchide că recursul a fost declarat în termen.

Argumentele părților:

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea primei instanțe. Consideră că încheierea este neîntemeiată și urmează a fi anulată, or, prima instanța nu a ținut cont de faptul că anterior reclamantul a fost scutit de la plata taxei de stat, fiind beneficiarul pensiei de invaliditate care este una foarte mică. La emiterea actului judecătoresc contestat, prima instanță nu a luat în considerare toate circumstanțele relevante speței.

Comunicarea actelor:

Colegiul a notificat intimatul despre depunerea recursului, oferindu-i un termen rezonabil pentru prezentarea referinței. Intimatul însă nu și-a valorificat dreptul său procedural și nu a depus referința.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent și a materialelor din dosar, Colegiul consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 241 Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Încheierile primei instanțe și ale instanței de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătorești nici o cale de atac. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Conform prevederilor art. 207 alin. (1) și (2) lit. h) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă, în special cînd cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În accepțiunea art. 211 alin. (1) și (2) Cod administrativ, în cererea de chemare în judecată se indică: a) instanța la care a fost depusă; b) numele și prenumele sau denumirea reclamantului, domiciliul sau sediul acestuia; dacă reclamantul este o persoană juridică, se indică datele bancare și codul fiscal; c) numele și prenumele reprezentantului legal sau împuternicit și adresa lui, în cazul în care cererea se depune de un reprezentant; d) denumirea pîrîtului în calitate de autoritate publică și sediul acesteia; e) pretențiile reclamantului; f) circumstanțele de fapt și de drept pe care reclamantul își întemeiază pretenția; g) enumerarea tuturor probelor pe care reclamantul le deține și le poate prezenta; h) datele despre respectarea procedurii prealabile, dacă o astfel de procedură este prevăzută de lege. Cererea de chemare în judecată se semnează de reclamant sau de reprezentantul lui legal ori împuternicit.

Articolul 212 alin. (1) Cod administrativ prevede că, la cererea de chemare în judecată se anexează: a) copia actului administrativ contestat și copia deciziei cu privire la cererea prealabilă, dacă legea prevede o astfel de procedură; b) copia actului de identitate al reclamantului persoană fizică sau extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice, dacă reclamantul este persoană juridică; c) documentul care confirmă împuternicirile reprezentantului legal sau împuternicit; d) copii de pe cererea de chemare în judecată și de pe toate înscrisurile anexate, într-un număr egal cu numărul de participanți la proces.

Conform art. 213 Cod administrativ, dacă cererea de chemare în judecată nu corespunde prevederilor art. 211 alin. (1) și (2) și ale art. 212 alin. (1), judecătorul stabilește reclamantului un

termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă reclamantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea se consideră depusă la data inițială.

La 20 martie 2024 reclamantul Ciornîi Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Căușeni cu privire la obligarea achitării prejudiciului cauzat.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central din 27 martie 2024, reclamantului s-a acordat un termen în vederea înlăturării neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată, și anume: prezentarea dovezii de achitare a taxei de stat, a taxei de timbru și în ipoteza concretizării acțiunii și ajustării ei în corespundere cu legislația contenciosului administrativ, titularul acțiunii urmând să indice circumstanțele de drept pe care își întemeiază pretenția. (f.d. 11-12)

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni sediul central din 23 mai 2024, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ciornîi Victor.

Conform avizului poștal, la data de 25.04.2024 reclamantul a recepționat încheierea menționată. La 29.04.2024 reclamantul neexecutând încheierea instanței din 27.03.2024, a depus o cerere prin care a solicitat ridicarea din arhiva instanței dosarul nr.2-22068656-18-13-17.05.2022 nr.3-29/2023, invocând că de fapt cererea de chemare în judecată este prelungirea cauzei menționate supra și nu un dosar nou.

La 09 iulie 2024 Ciornîi Victor a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni sediul central din 23 mai 2024, solicitând anularea încheierii primei instanțe și trimiterea cauzei spre examinare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Efectuând controlul judiciar asupra actului judecătoresc contestat, Colegiul consideră că judecătorul primei instanțe a ajuns la o concluzie corectă că acțiunea formulată de Ciornîi Victor urma a fi declarată inadmisibilă din motivul neînlăturării neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată, în termenul acordat de instanță.

Analizând probatoriul cauzei, Colegiul a stabilit că judecătorul primei instanțe corect a invocat în încheierea din 27 martie 2024, că cererea de chemare în judecată a fost depusă cu încălcarea prevederilor art. 211, 212 Cod administrativ.

Iar, în vederea respectării dreptului reclamantului de acces la justiție, acestuia i s-a acordat un termen pentru înlăturarea neajunsurilor, încheierea fiind comunicată reclamantului la data de 25 aprilie 2024.

Prin urmare, termenul limită pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată a expirat la data de 30 aprilie 2024.

Astfel, în cazul în care reclamantul considera că poate să beneficieze de scutirea de la achitarea taxei de stat, urma să formuleze un demers în acest sens, argumentat și bazat pe probe confirmative, obligația prezentării probelor prin prisma prevederilor art. 93 Cod administrativ aparținând solicitantului și nicidecum instanței de judecată. Ce ține de taxa de timbru, la momentul emiterii încheierii din 27 martie 2024, legislația în vigoare nu prevedea posibilitatea soluționării de către instanța de judecată a cererii de scutite de la plata acesteia, or, de scutirea de la plata taxei de timbru beneficiau numai persoanele specificate expres în Anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În termenul oferit de instanță, reclamantul nu a întreprins careva acțiuni pentru a se conforma încheierii instanței de judecată, emisă cu respectarea normelor legale.

Luând în considerare că în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs, s-a stabilit că încheierea Judecătoriei Căușeni sediul central din 27 martie 2024 a fost emisă cu respectarea legislației în vigoare, iar Ciornîi Victor nu s-a conformat indicațiilor instanței, Colegiul constată

că și încheierea Judecătoriei Căușeni sediul central din 23 mai 2024, prin care acțiunea depusă de Ciornîi Victor a fost declarată inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. h) Cod administrativ, este legală și întemeiată, întrucât la caz, încheierea de declarare a inadmisibilității acțiunii este indisolubil legată de încheierea de acordare a termenului pentru înlăturarea neajunsurilor admise la depunerea cererii de chemare în judecată.

Colegiul reține că în cauza Kreuz contra Poloniei (cererea nr.28249/95 par. 52) Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că, articolul 6 par.(1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. Astfel, acest articol consacră dreptul la un tribunal, iar dreptul de acces sau dreptul de a sesiza este doar un aspect al acestuia. Totuși, în aceeași speță, Curtea a indicat (par.53-54) că dreptul la un tribunal nu este absolut, ori acesta poate fi supus unor diverse limitări de ordin pecuniar (plata taxei de stat) sau procedural (autorizație prealabilă), însă limitările aplicate nu trebuie să ducă la negarea substanței dreptului de acces în sine. În acest sens, s-a menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par.(1) al Convenției, decît în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat. Aceeași logică se poate desprinde și din cauza Weissman și alții contra Romaniei (cererea nr.63945/00 par.32-36), în care Curtea a indicat că statele urmează să respecte un just echilibru între interesul de a promova o bună administrare a justiției și pe de altă parte interesul reclamanților de a prezenta argumentele lor în fața tribunalelor naționale.

Coroborând prevederile normelor legale citate mai sus, la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, Colegiul conchide că dreptul la un tribunal, respectiv dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil, nu este unul absolut, ci poate fi limitat de legislație în măsura în care nu duce la negarea acestui drept în vederea realizării procesului de înfăptuire a justiției.

În cazul dat, dreptul recurentului de acces la justiție și la un proces echitabil, nu a fost limitat sau neglijat, doar că s-a solicitat reclamantului la conformarea exigențelor legale, posibilitate pe care acesta a avut-o, însă a omis să execute cu bună-credință obligațiile procedurale în termenul oferit, inacțiuni imputabile exclusiv în vina acestuia.

Or, chiar și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (cauza Van Harn contra Germaniei, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), iar omisiunea în realizarea acestei obligații justifică aplicarea sancțiunilor procedurale prevăzute de lege, în cazul dat, declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

Din considerentele indicate, Colegiul conchide că încheierea contestată a judecătorului instanței de fond este emisă conform legislației pertinente, iar inadmisibilitatea acțiunii a fost determinată just de prima instanță, ca urmare a inacțiunilor recurentului-reclamant, care nu a înlăturat în termenul oferit, neajunsurile determinate de instanța de fond.

În speță, judecătorul instanței de fond a invocat corect normele de drept ce impuneau reclamantului obligația de a înlătura neajunsurile admise la depunerea acțiunii în contencios administrativ, încheierea contestată corespunde exigențelor legale și nu este contrară jurisprudenței naționale.

Colegiul judiciar consideră necesar de a aduce la cunoștință recurentului și prevederile art. 207 alin. (4) Cod administrativ, conform cărora, declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la alin. (2) lit. f) – h), nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

În lumina celor invocate, dat fiind faptul că prima instanță a dat o apreciere corectă normelor procedurale și a adoptat un act legal, argumentele contrare ale recurentului fiind nefondate și combătute integral prin constatările sus-indicate, Colegiul concluzionează de a respinge recursul depus de Ciornîi Victor și a menține încheierea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul depus de Ciornîi Victor.

Se menține încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Central din 23 mai 2024.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore